

UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS ANKE- OG KÆREMÅLSUDVALGS
dombog i kriminelle sager

K E N D E L S E

afsagt af Højesteret torsdag den 26. august 1999 i sag

293/1999

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

(advokat Thomas Rørdam og
advokat Sysette Vinding Kruse)

Den påkærede kendelse er afsagt den 20. april 1999 af Østre Landsrets 19. afdeling og påkæret til Højesteret af **Tiltalte** med påstand om, at advokat Morten Samuelsson ikke kan virke som anklagemyndighedens repræsentant under ankesagen mod ham.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Østre Landsret har henholdt sig til afgørelsen.

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Melchior, Per Sørensen og Jørgen Nørgaard.

Tiltaltes forsvarere har yderligere anført, at advokat Allan Philip på grund af sit hverv som advokat for CiF sammenholdt med dette selskabs konflikt med Accumulator Invest A/S under betalingsstandsning ikke kunne have været beskikket som kurator for et konkursbo i **Anonymiseret**-koncernen, og at advokat Philip derfor også ville have været inhabil som anklager i straffesagen, jf. retsplejelovens § 97. Denne inhabilitet bør i lighed med de principper, der gælder for valg af en kurator,

have afsmittende effekt på advokater i kontorfællesskab med advokat Philip, herunder advokat Samuelsson.

Det fremgår af sagen, at anklagemyndighedens anmodning til advokat Samuelsson om at indtræde som anklager for landsretten i straffesagen mod [redacted] Tiltalte [redacted] først blev fremsat, efter at advokat Samuelssons tilknytning til advokatfirmaet Lett & Co. var ophørt.

Højesterets bemærkninger:

En advokat, der virker som anklager i en straffesag, må både opfylde forvaltningslovens habilitetsregler, jf. retsplejelovens § 97, og udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, således som dette begreb er fastlagt ved blandt andet dommen U 1998.1105 H om advokater, der virker i et kontorfællesskab. Under de foreliggende omstændigheder, herunder at advokat Morten Samuelssons tilknytning til advokatfirmaet Lett & Co. var ophørt, da anklagemyndigheden anmodede ham om at indtræde som anklager, finder Højesteret, at advokat Samuelsson ikke vil handle i strid med god advokatskik ved at virke som anklager i straffesagen mod [redacted] Tiltalte [redacted].

Højesteret tiltræder, at der ikke er grundlag for at antage, at advokat Samuelsson som anklager skulle være eller kunne blive påvirket af uvedkommende hensyn, jf. forvaltningslovens § 3, stk. 2, jf. retsplejelovens § 97. Det bemærkes herved særligt, at den omstændighed, at advokat Allan Philip måtte være afskåret fra at virke som anklager i straffesagen mod [redacted] Tiltalte [redacted], ikke kan bevirke, at enhver advokat, som har kontorfællesskab med advokat Philip - som f.eks. advokat Samuelsson - er afskåret på grund af inhabilitet fra at virke som anklager i straffesagen mod [redacted] Tiltalte [redacted].

Højesteret tiltræder, at der ikke er oplyst omstændigheder, som giver grundlag for at antage, at [redacted] Tiltalte [redacted] vil blive udsat for en krænkelse som omhandlet i Den Europæiske Menneske-

rettighedskonventions art. 6, hvis advokat Samuelsson virker som anklager under straffesagen.

Højesteret stadfæster herefter kendelsen.

Thi bestemmes:

Landsrettens kendelse stadfæstes.

--oo0oo--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 26. august 1999

Sagsbehandler

